

събарятъ най-голѣми-тѣ кжшти, а пакъ съ грѣцкый огнь да правятъ отъ градъ-тъ купове пепель. Двѣ сгради бѣха, така да рекж, хранилиште за униште-ние, които стояха надъ Търново като громъ Божий. Търновци съ страхъ погледоваха на тия сгради, които се виждаха отъ всяко мѣсто отъ градъ-тъ.

Треть-та сграда нѣмаше нито зидове, нито кули. Стѣна-та, дѣто бѣше сградена сграда-та, не бѣше яко висока, като други-тѣ двѣ. Равна-та стѣна му служеше като основание. Сграда-та се издигаше, като богатъ палатъ отъ кедрово дърво, украсено съ всичко онова, което можеше вече да се набави на онова врѣме. Палатъ-тъ на тая стѣна имаше оште пѣ-добръ изгледъ, заштото го подпираха яки стълпове отъ бѣлѣ мермеръ, на които се подигаше прѣдня-та половина отъ горни-тѣ катове и балкони. Балкони имаше много, нѣ единъ отъ тѣхъ идеше камъ равниште-то, като говорница за народни посланници, като амвонъ за проповѣдници въ црѣква. Отъ него можеше да се говори на събрани-тѣ на равниште-то и тии да можтъ да чужтъ всяка рѣчь.

Не штж да се спуштамъ въ подробно описание върху украшение-то на палатъ-тъ, заштото, право да си кажж, не штж да можж да погодж напълно да прѣдставж различни-тѣ пояси, капитули, сводове, потези и рѣзби, съ които бѣха исполнени стълпове-тѣ, зидове-тѣ, прозорци-тѣ, врата-та и балкони-тѣ, покривъ-тъ на кули-тѣ и кубета-та, тукъ боядисани, тамъ позлатени, другадѣ пакъ побѣлѣни, а понѣйдѣ оставени само съ природна-та си лѣскавина на кедрови-тѣ дървета.

(Отъ Полскый.)